

**СЕРГЕЙ ЕСЕНИН
ВСИЧКИ НИЙ ЩЕ ИДЕМ В
КРАЯ ВЕЧЕН...**

Превод от руски: Елисавета Багряна, 1972

chitanka.info

Всички ний ще идем в края вечен,
дето мир цъфти и благодат,
може с тленно бремене скоро вече
да потегля накъм оня свят.

Мили мои лесове брезови!
Ти, земя! Вий, пясъци в степта!
Пред отиващите си отново
неудържно грабва ме скръбта.

Твърде много на света обичах
туй, що дава на душата плът.
Трепетлики все тъй ще заничат
в светлите води и ще трептят.

Много аз премислих в тишината,
Много песни сам си аз изпях
и в света невесел на земята
съм щастлив, че дишах и живях...

Че целувайки жени, изгарях,
мачках цветове, лежах в трева
и като мой малък брат и звяра
никога не удрях по глава.

Зная, не цъфтят отвъд дъбрави,
не звъни лебедовия ръж —
и пред тези, дето заминават,
тръпки ме обземат неведнъж.

Зная, че на другия свят няма
златни ниви и човешки глас...
Затова с любов така голяма
тука хората обичам аз.

Издание: Сергей Есенин. Избрани стихотворения и поеми.
Издательство „Народна култура“, 1972

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.